

Dosar nr. /86/2022*
publici - rejudecare -

- litigiu privind funcționarii

ROMÂNIA
TRIBUNALUL SUCEAVA
SECȚIA
DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 12.09.2024

Președinte

Grefier

Pe rol, judecarea cererii având ca obiect „ litigiu privind funcționarii publici-
rejudecare”, formulată de reclamanții **– toți**
reprezențați de avocat . – cu sediul cabinet în mun. S., str. ., nr... sc...., parter,
ap...., județul S....(e-mail / fax) în contradictoriu cu pârâtul **I. T.M. S.** – cu sediul în
mun. S., str. B., nr..., județul S.

La apelul nominal făcut în ședința publică a răspuns pentru toți reclamanții lipsă
avocat S.S., lipsă și reprezentantul legal al pârâtului.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Lucrările din timpul ședinței de judecată au fost înregistrate potrivit art. 231 Cod
procedură civilă.

Apărătorul legal al reclamanților arată că la dosar a formulat și depus note de susțineri
cât privește incidența OUG nr. 62/2024 și precizează că nu se impune sesizarea ÎCCJ în
condițiile OUG nr. 62/2024.

Menționează că **dacă instanța apreciază** necesară sesizarea ÎCCJ solicită a da o
rezolvare de principiu următoarei chestiuni de drept:

„Dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 39 alin. 1 din Legea nr. 153/2017, raportat și
la principiile reglementate de art. 6 alin. 1 din Legea nr. 153/2017, dar și la modalitatea de
salarizare a funcției publice de inspector de muncă, conform anexei VIII, cap. I, A, II, c Legea
nr. 153/2017, stabilirea nivelului de salarizare al personalului angajat în cadrul unui
inspectorat teritorial de muncă se poate realiza la nivelul salariului maxim aflat în plată pentru
o funcție similară din cadrul tuturor inspectoratelor teritoriale de muncă subordonate
Inspecției Muncii, inclusiv în cazul în care pentru funcția similară este stabilit în cadrul
nivelului venitului salarial spor de mobilitate, recunoscut în baza unei hotărâri judecătorești.”

Instanța reține cauza în pronunțare cu privire la sesizarea ÎCCJ raportat la disp. OUG
nr. 62/2024.

Declarând dezbaterile închise,

TRIBUNALUL

Din lipsă de timp pentru deliberare,

Având în vedere și disp. art. 396 alin.1 NCPC incidente în cauză,

DISPUNE:

Amână pronunțarea pentru data de 19.09.2024.

Pronunțată azi, 12.09.2024 prin punerea soluției la dispoziția părților prin intermediul
grefei instanței.

Președinte

Grefier

Dosar nr./...../2022*
publici - rejudecare -

- litigiu privind funcționarii

ROMÂNIA
TRIBUNALUL SUCEAVA
SECȚIA
DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 19.09.2024

Președinte

Grefier

Pe rol, pronunțarea cererii având ca obiect „ litigiu privind funcționarii publici-
rejudecare”, formulată de reclamantii – **toți**

reprezenți de avocat , – cu sediul cabinet în mun. S., str. , nr... sc..., parter,
ap..., județul S....(e-mail/ fax) în contradictoriu cu pârâtul **I. T.M. S.** – cu sediul în
mun. S., str. B., nr..., județul S.

Grefiera de ședința a făcut referatul cauzei arătând că în prezenta cauză, în ședința
publică din data de 12.09.2024, în temeiul art. 396 alin.1 NCPC, din lipsă de timp pentru
deliberare, s-a amânat pronunțarea pentru data de astăzi 19.09.2024.

După deliberare,

TRIBUNALUL

Asupra cererii de față constată:

Prin cererea adresată **inițial** acestei instanțe la data de înregistrată sub nr.
...../...../2022, reclamantii G. R.-F, inspector de muncă, clasa I, gradul superior, gradația 5 în
cadrul compartimentului/serviciului CSSM al ITM S., V. E., inspector de muncă, clasa I,
gradul superior, gradația 5 în cadrul compartimentului/serviciului CSSM al ITM S., M. M.-
N., inspector de muncă, clasa I, gradul superior, gradația 5 în cadrul
compartimentului/serviciului CSSM al ITM S., B. L., inspector de muncă, clasa I, gradul
superior, gradația 5 în cadrul compartimentului/serviciului CSSM al ITM S. și V. D.-D.,
inspector de muncă, clasa I, gradul superior, gradația 5 în cadrul compartimentului/serviciului
CSSM al ITM S., au formulat prezenta contestație solicitând ca în contradictoriu cu pârâtul
ITM S., în baza probelor care se vor administra, să se dispună anularea în parte a Deciziilor
nr./130,/137,/132,/131,/104 din2022, menținute în procedura prealabilă
potrivit Adresei R....../...../.....2022, a cărei anulare de asemenea o solicită și obligarea pârâtului
la emiterea în favoarea lor a unor noi decizii de reîncadrare salarială, prin care să se
stabilească începând cu data de salariul de bază și sporurile la nivelul maxim de
salarizare pentru funcția identică (aceeași funcție/grad/treaptă/gradație), nivel aflat în plată în
cadrul tuturor instituțiilor subordonate I. M. (ITM C...., ITM M...., ITM S. M., ITM C., ITM
N.), cu plata diferențelor de drepturi salariale între cele acordate după data de2022 și
cele cuvenite, sume actualizate cu indicii de inflație la data plății efective, plus dobândă
legală de la exigibilitatea diferențelor de drepturi și până la plata efectivă.

Solicită cheltuieli de judecată.

În faza procedurii prealabile, **reclamanții** au formulat în temeiul art. 204
alin. Cod procedură civilă și au depus la dosar (filele 81 – 84) **cerere precizatoare și
completatoare la acțiune** prin care solicită în contradictoriu cu pârâtul

- anularea în parte a Deciziilor nr. menținute în procedura prealabilă
potrivit Adresei a cărei anulare de asemenea o solicită și,

- obligarea pârâtului la emiterea în favoarea lor a unor noi decizii de reîncadrare salarială, prin care să se stabilească, în mod corect, pentru perioada la zi și în continuare, veniturile brute constând în salariul de bază lunar și sporuri (inclusiv de natura sporului pentru mobilitate, în valoare de lei, stabilit pentru funcția identică în cadrul ITM C.) la nivelul maxim salarizare pentru funcția similară/identică (aceeași funcție/grad/treaptă/gradație - inspector de muncă clasa gradul superior gradația 5), nivel aflat în plată în cadrul tuturor instituțiilor subordonate I. M. - cu precădere, ITM C , ITM C , ITM M., ITM S. M., ITM C., ITM N., cu plata diferențelor de venituri între cele acordate și cele cuvenite prin aplicarea corectă a prevederilor legale, pentru întreaga perioadă de referință, sume actualizate cu indicii de inflație la data plății efective, plus dobândă legală de la exigibilitatea diferențelor de drepturi și până la plata efectivă, începând cu data de

Pârâtul a depus la dosar (filele 90 - 96) **întâmpinare** la cererea de chemare în judecată, **precizată și completată**, prin care solicită respingerea ca neîntemeiată pentru următoarele motive:

I. Invocă, în cauză, excepția inadmisibilității acțiunii introdusă de reclamânți, în ceea ce privește solicitarea privind sporul de mobilitate, a salariului de bază și a sporului de condiții vătămătoare și a sporului de confidențialitate (denumit de reclamânți venit brut) - toate pe o perioadă de 3 ani anteriori modificării cererii de chemare în judecată - în temeiul 37 alin. 4 din Legea nr. 554/2004 coroborat cu art. 7 din Legea nr. 554/2004.

În conformitate cu prevederile art. 37 alin. 2 din Legea nr. 153/2017, funcționarul public nemulțumit de stabilirea salariului poate formula contestație împotriva actului administrativ prin care acesta a fost stabilit în termen de 20 de zile calendaristice.

Ori, funcționarii publicii au formulat contestația nr., iar V.D.-D. contestația nr., solicitând anularea deciziilor nr., emise la data de și acordarea, începând cu data de, a salariilor de bază și a sporurilor de confidențialitate și de condiții periculoase sau vătămătoare la nivel maxim în cadrul tuturor inspectoratelor teritoriale de muncă subordonate I.M. pentru funcția similară, fără a face nici o solicitare în privința sporului de mobilitate de care aceștia nu beneficiază și nici a salariului de bază și a sporului de condiții vătămătoare și a sporului de confidențialitate (denumit de reclamânți venit brut) - toate pe o perioadă de 3 ani anteriori.

Prin sentința civilă nr. dată în dosar nr. de T...S..... s-a respins excepția inadmisibilității invocată prin întâmpinare; s-a admis excepția prescripției dreptului material la acțiune invocată prin întâmpinare pentru pretențiile aferente perioadei și respins cererea pentru acest interval ca fiind prescrisă; s-a admis în parte astfel cum a fost precizată și completată cererea având ca obiect „litigiu privind funcționarii publici” formulată de reclamânții, în contradictoriu cu pârâtul și s-au anulat deciziile contestate și obligat pârâtul ITM S..... să emită pentru reclamânți decizii/dispoziții de salarizare în vederea recalculării salariului de bază la nivelul maxim aflat în plată corespunzător celui pentru funcții similare din cadrul ITM C..... începând cu data de, cu recalcularea sporurilor recunoscute reclamânților (confidențialitate și condiții vătămătoare sau periculoase) în raport de noile salarii, sume ce vor fi actualizate cu indicii de inflație la data plății efective, plus dobânda legală aferentă acestor sume la data scadenței și până la data plății efective și s-a respins în rest pretențiile ca nefondate.

Împotriva acestei sentințe în termen legal au declarat **recurs reclamânții** prin apărător cât și **pârâtul** ITM S..... criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie astfel:

Prin recursul promovat – întemeiat pe dispozițiile art. 488 alin. (1) pct. 8 Cod procedură civilă - recurenții reclamânțiiadmiterea recursului, casarea în parte a hotărârii atacate, iar, în rejudecare, respingerea excepției prescripției dreptului material la acțiune, respectiv să fie admisă cererea astfel cum a fost precizată și completată și să fie obligat pârâtul ITM S..... la emiterea în favoarea reclamânților a unor noi

decizii de reîncadrare salariată, prin care să se stabilească, în mod corect veniturile brute constând din salariul de bază lunar și sporuri (**inclusiv de natura sporului pentru mobilitate, în valoare de lei, stabilit pentru funcția identică în cadrul ITM C.....**) la nivelul maxim de salarizare pentru funcția similară/identică (aceeași funcție/grad/treaptă/gradație – inspector de muncă clasa I gradul superior gradația 5), nivel aflat în plată în cadrul tuturor instituțiilor subordonate Inspecției - cu precădere,, cu plata diferențelor de venituri între cele acordate și cele cuvenite prin aplicarea corectă a prevederilor legale, pentru întreaga perioadă de referință, sume actualizate cu indicii de inflație la data plății efective, plus dobândă legală de la exigibilitatea diferențelor de drepturi și până la plata efectivă, inclusiv pentru perioada, cu egalizarea tuturor sporurilor, inclusiv prin acordarea sporului de mobilitate, în considerarea următoarelor argumente:

Au fost interpretate greșit dispozițiile legale în materie de salarizare unitară la nivel maxim - în sensul de egalizare, cu precizarea că alinierea nivelului veniturilor salariale la nivelul maxim în plată pentru funcția similară privește nu doar salariul de bază, ci integralitatea drepturilor de natură salariată ale funcționarului public.

De asemenea, au fost greșit interpretate dispozițiile legale în materie de prescripție a dreptului material la acțiune.

1). Sub un prim aspect, au considerat că **nu era dată excepția prescripției dreptului material la acțiune** pentru perioada anterioară datei de, cât privește cererea completatoare. Acțiunea completată succesiv are în vedere perioada ultimilor 3 ani anterior procedurii prealabile, pe durata raporturilor de funcție publică. Procedura prealabilă a întrerupt cursul prescripției, astfel că cererea de chemare în judecată, completată, a fost formulată în termenul de prescripție.

Potrivit art. 2540 Cod civil: *Prescripția este întreruptă prin punerea în întârziere a celui în folosul căruia curge prescripția numai dacă aceasta este urmată de chemarea lui în judecată în termen de 6 luni de la data punerii în întârziere.*

Or, prealabil formulării acțiunii, reclamanții s-au adresat angajatorului cu procedură prealabilă, punându-l în întârziere cu privire la obligația de a face salarizarea la nivelul maxim aflat în plată pentru funcția similară, pentru perioada ultimilor 3 ani anterior punerii în întârziere, după care a fost sesizată instanța de judecată. Prin urmare, a fost respectat termenul de prescripție.

2). Curtea de Apel A..... I..... a hotărât că în situația în care există hotărâri judecătorești prin care au fost recunoscute drepturi salariate în favoarea unor angajați ce ocupă posturi similare cu ale reclamanților, ordonatorul de credite este obligat ca, la stabilirea nivelului maxim al veniturilor salariale din cadrul instituției sau autorității publice, să ia în considerare aceste drepturi, „deoarece hotărârea judecătorească, chiar dacă are efecte între părți, interpretează norme de lege cu aplicabilitate generală”. (Decizia nr. pronunțată de Secția I civilă a C. de A. A. I.).

Este cert că reclamanții au dreptul la salarizare la nivelul maxim, în vederea egalizării veniturilor salariate pentru situații profesionale identice și a respectării principiului nediscriminării pentru întreaga perioadă de referință.

Au considerat că, în cauză, trebuia să se stabilească dacă, în concret, există funcționari publici în situații similare cu reclamanților din punct de vedere profesional, care sunt remunerați la un nivel superior față de aceștia, cât privește veniturile salariale, stabilite prin punerea în executare a unor hotărâri judecătorești, impunându-se a se verifica și dacă aceste drepturi se aflau efectiv în plată în perioada de referință și dacă sunt acordate unor funcționari ce îndeplinesc aceleași atribuții, în aceleași condiții, ca și noi.

Reglementările legale în materia egalizării salariale au în vedere înlăturarea inechităților salariale, prin raportare la nivelul maxim aflat în plată al drepturilor salariale - nu doar al salariului de bază.

Or, în cauză s-a pretins și dovedit o situație de inferioritate a venitului salarial, raportat la nivelul de remunerare al unor persoane de comparație, privitor la care este dată condiția similarității (din prisma situației funcției, respectiv din punct de vedere profesional), persoane care beneficiază de acordarea unor venituri salariale superioare în baza unor hotărâri judecătorești.

„Nivelul maxim aflat în plată” se impunea a fi determinat prin raportare la nivelul maxim aflat în plată al veniturilor salariale pentru funcția similară din cadrul tuturor inspectoratelor teritoriale, pentru întreaga perioadă de referință.

Au evocat dispozițiile art. 39 alin. (1) și (4) din Legea nr. 153/2017 și au arătat că au aplicabilitate atât în ceea ce privește salariul de bază (la nivel maxim), cât și sporurile - la nivel maxim și orice alte adaosuri sau majorări, acordate în baza unor hotărâri judecătorești.

Așadar, salarizarea la care art. 39 alin. 1 L. 153/2017 face referire vizează nu doar salariul de bază lunar, ci venitul salariat lunar, deci inclusiv sporurile, care se acordă ca procent la salariul de bază și care reprezintă un element al salariului lunar.

Potrivit Legii 153/2017, salariul de bază reprezintă suma de bani la care are dreptul lunar personalul plătit din fonduri publice, corespunzător funcției, gradului/treptei profesionale, gradației, vechimii în specialitate, astfel cum este stabilită în anexele nr. I-IX.

Salariul lunar cuprinde salariul de bază ori, după caz, indemnizația lunară sau indemnizația de încadrare, compensațiile, indemnizațiile, sporurile, adaosurile, primele, premiile, precum și celelalte elemente ale sistemului de salarizare corespunzătoare fiecărei categorii de personal din sectorul bugetar.

Sporul reprezintă un element al salariului lunar/soldei lunare, acordat ca procent la salariul de bază. solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare, în condițiile legii, pentru fiecare categorie de personal.

Venitul salarial al personalului din sectorul bugetar cuprinde salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, soldele de grad/salariile gradului profesional deținut, gradațiile, soldele de comandă/salariile de comandă, indemnizațiile de încadrare, indemnizațiile lunare și, după caz, compensațiile, indemnizațiile, sporurile, majorările, adaosurile, primele și premiile, precum și alte drepturi în bani și/sau în natură, corespunzătoare fiecărei categorii de personal din sectorul bugetar.

Funcția similară reprezintă o funcție de același fel din cadrul aceleiași instituții sau autorități publice, care implică aceleași condiții de studii, grad/treaptă profesională, gradație, vechime în funcție sau vechime în specialitate, după caz, și condiții de muncă.

Recurenții reclamanți au apreciat ca fiind relevantă Decizia CCR 794/2016, potrivit cu care pentru respectarea principiului constituțional al egalității în fața legii, nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare, prevăzut de OUG nr. 57/2015, corespunzător fiecărei funcții, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, trebuie să includă majorările (indexările) stabilite prin hotărâri judecătorești și să fie același pentru tot personalul salariat potrivit dispozițiilor de lege aplicabile în cadrul aceleiași categorii profesionale, respectiv familii ocupaționale prevăzute de Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice.

Totodată, au invocat și statuările Înaltei Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin Decizia nr. 36 din 4 iunie 2018 – paragraf. 64, 67, 75, 76, 78, 80, 81, cât și prin Decizia HP nr. 8/2021 – paragraf. 105, 115, 116.

Cum egalizarea veniturilor salariale pentru situații profesionale identice înseamnă egalizarea atât a salariului de bază, cât și a sporurilor aplicate la salariul de bază, la nivelul maxim în plată pentru funcția similară, dar și egalizarea drepturilor salariale sub aspectul

oricăror alte adaosuri sau majorări acordate în baza unor hotărâri judecătorești, cum în cazul funcției similare celei deținute de reclamantii, angajaților de la ITM C..., de exemplu, se acordă spor de mobilitate, au solicitat admiterea recursului. Funcția similară în plată de la nivelul ITM C. este remunerată cu lei salariul de bază, la care se adaugă suma de lei spor de mobilitate, precum și un spor de confidențialitate de lei. La fel, la nivelul ITM I. - lei salariul de bază; spor de confidențialitate de lei. Câtă vreme alți colegi beneficiază de spor de mobilitate în baza unor hotărâri judecătorești, rezultă că și reclamantii în speță au dreptul la acest spor.

Așa fiind, recurenții au solicitat admiterea recursului.

Prin recursul promovat, I. T.M. a criticat sentința nr. a T. S. pentru nelegalitate, în baza art. 488 alin. (1) pct. 8 C.pr.civilă și a solicitat casarea în parte a hotărârii recurate, iar pe fond respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată.

În temeiul art. 496 coroborat cu art. 498 alin. (1) raportat la art. 488 alin. (1) pct.8 C.pr.civ., a solicitat admiterea recursului, casarea în parte a sentinței civile recurate, admiterea inadmisibilității acțiunii pentru perioada, iar în rejudecare respingerea acțiunii ca nefondată, pentru următoarele motive:

În ceea ce privește salariul de bază, a considerat că, în cauză, este dat motivul de recurs prevăzut de art. 488 alin. (1) pct. 8 C.pr.civ., hotărârea pronunțată fiind dată cu interpretarea greșită a dispozițiilor art. 39 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căroră „în aplicarea prevederilor alin. (1), în cazul instituțiilor sau autorităților publice aflate în subordinea aceluiași ordonator de credite, având același scop, îndeplinind aceleași funcții și atribuții, aflate la același nivel de subordonare din punct de vedere financiar, nivelul salariului de bază/indemnizației de încadrare se va stabili la nivelul maxim aflat în plată din cadrul tuturor acestor instituții sau autorități publice subordonate.”

Instanța de fond nu a avut în vedere faptul că prevederile art. 39 alin. (1) – (4) din Legea nr. 153/2017 au în vedere perioada de aplicare etapizată a legii și vizează personalul nou-încadrat, personalul numit/încadrat în aceeași instituție/autoritate publică pe funcții de același fel, inclusiv personalul promovat în funcții sau în grade/trepte profesionale, după data de

Pentru personalul care era angajat în cadrul instituției la data de 01.07.2017, cum este cazul reclamantilor intimați, reîncadrarea s-a făcut pe aceeași funcție, grad, gradație corespunzătoare vechimii în muncă avută, conform art. 36 alin. (1) din Legea-cadru, cu stabilirea salariului de bază potrivit art. 38 din lege.

În consecință, drepturile salariale ale intimaților nu intră sub incidența prevederilor art. 39 din Legea nr. 153/2017, atât timp cât ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

La data de 01.07.2017, odată cu intrarea în vigoare a Legii-cadru nr.153/2017, în conformitate cu art. 36 alin. (1) din acest act normativ, s-au emis actele administrative prin care salariații I. T. M. S. (inclusiv reclamantii intimați), au fost reîncadrați pe noile funcții, grade/trepte profesionale și gradații corespunzător vechimii în muncă.

Dispozițiile art. 38 alin. (1) din Legea nr. 153/2017 prevăd că aceasta se aplică etapizat, începând cu data de 01.07.2017, iar alin. (2) al art. 38 arată că la 01.07.2017 se stabilește salariul prin menținerea în plată a cuantumului brut al salariilor de bază cât și cel al sporurilor la nivelul acordat pentru luna iunie 2017, până la 31 decembrie 2017.

Conform prevederilor art. 38 alin.4 din Legea nr. 153/2017, în perioada 2019-2022, se va acorda anual o creștere a salariilor de bază, fiecare creștere reprezentând 1/4 din diferența dintre salariul de bază, prevăzut de lege pentru anul 2022 și cel din luna decembrie 2018, creșterea fiind stabilită prin legea anuală a bugetului de stat.

Ca urmare, la data celei din urmă creșteri salariale, în conformitate cu dispozițiile art.4¹ din O.U.G. nr. 130/2021 completată de art. 1 din O.U.G. nr. 115/2022, prin derogare de la prevederile art. 38 alin. (4) și alin. (4¹) lit. c) din Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, începând cu luna august 2022. cuantumului brut al salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție și indemnizațiilor de încadrare lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se majorează cu 1/4 din diferența dintre salariul de bază, solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare prevăzute de Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, pentru anul 2022 și cele din luna decembrie 2021.

În consecință, s-au emis deciziile nr. prin care s-au stabilit în favoarea reclamanților intimați, inspectori de muncă, clasa I, grad superior, gradația 5, în cadrul și al, începând cu data de, un salariu de bază de lei, conform art. I alin. (4¹) din OUG 130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare cu menținerea, conform art. I alin. (5) din OUG 130/2021, a sporului de confidențialitate de lei și a sporului pentru condiții periculoase sau vătămătoare în cuantum de lei, reprezentând 15% din salariul de bază din luna decembrie 2018.

Așadar, salariul de bază al reclamanților intimați a fost stabilit corect, la data de 01.08.2022, ca fiind de lei, rezultat din suma dintre salariul de bază avut la data de 31.07.2022, respectiv lei și 1/4 din diferența dintre salariul de bază pentru anul 2022 (..... lei) și cel din luna decembrie 2021 (..... lei), respectiv lei.

Deciziile au fost contestate de către reclamanții intimați, aceștia susținând faptul că, funcția similară de inspector de muncă, clasa I, grad superior, gradația 5 din cadrul ITM S. are stabilit salariul de bază, sporul de confidențialitate și sporul pentru condiții periculoase sau vătămătoare la un nivel inferior față de alte inspectorate din țară (ITM C., ITM C., ITM M., ITM S.M., ITM C., ITM N.).

Acest aspect a fost luat în considerare și de instanța de fond care a reținut faptul că, în timp ce reclamanților intimați, care ocupă funcția publică de inspector de muncă, clasa I, grad superior, gradația 5 în cadrul ITM S., Serviciul SSM și RM, li s-a stabilit un salariu de bază de lei, persoanelor ce ocupă funcția similară în cadrul ITM C..... li s-a stabilit un salariu de bază maxim de lei.

Recurentul a apreciat că, în mod greșit instanța de fond a luat în considerare nivelul de salarizare acordat pentru funcția similară din cadrul ITM C..... în condițiile în care drepturile salariale respective au fost stabilite ca urmare a punerii în executare a unor sentințe civile definitive (și executorii) prin care au fost stabilite drepturi salariale suplimentare față de cele stabilite de lege, aceste drepturi fiind acordate conform regulilor procedurale în materie doar pentru funcționarii publici din inspectoratul în care își desfășoară activitatea, ca părți între care s-a derulat un litigiu, întinderea efectelor hotărârii judecătorești neputând fi extinsă și asupra unor terți, conform art. 435 alin. (1) C.proc.civ., care stipulează că „Hotărârea judecătorească este obligatorie și produce efecte numai între părți și succesorii acestora”.

În ceea ce privește restabilirea sporului de confidențialitate și a sporului pentru condiții periculoase sau vătămătoare prin raportare la salariile de bază acordate de către ITM C..... pentru funcțiile similare, recurentul a apreciat că instanța de fond nu a ținut cont de faptul că reclamanții intimați au solicitat acordarea sporurilor la nivel maxim în cadrul instituțiilor subordonate Inspecției Muncii, în temeiul reglementărilor legale în vederea egalizării salariale, respectiv în temeiul art. 39 alin. (4) din Legea nr. 153/2017 republicată și Decizia CCR nr. 794/2016.

Așadar, instanța de fond a interpretat greșit prevederile legale în condițiile în care art. 39 alin. (4) din Legea nr. 153/2017 republicată, dispune egalizarea salariilor de bază la nivel

maxim, în nici un caz a sporurilor, pentru funcționarii publici ce se află în situațiile prevăzute la art. 39 alin. (1) din Legea nr. 153/2017 (caz în care, de altfel, reclamanții intimați nici nu se află, nefăcând parte din personal nou-încadrat, personal numit/încadrat în aceeași instituție/autoritate publică pe funcții de același fel, inclusiv personalul promovat în funcții sau în grade/trepte profesionale).

Prin urmare, egalizarea precizată de art. 39 alin. (4) din Legea nr. 153/2017 se poate efectua doar în ceea ce privește salariul de bază, nu și a sporurilor, doar pentru funcționarii publici ce se află în situațiile prevăzute de art. 39 alin. (1) din Legea nr. 153/2017.

În ceea ce privește Decizia Curții Constituționale nr. 794/2016, Curtea a constatat că dispozițiile art. 3¹ alin. (1²) din OUG nr. 57/2015, introdus prin OUG nr. 43/2016, sunt neconstituționale, deoarece stabilesc că persoanele aflate în situații profesionale identice, dar care nu au obținut hotărâri judecătorești prin care să li se fi recunoscut majorări salariale, au indemnizații de încadrare diferite față de cei cărora li s-au recunoscut astfel de drepturi salariale, prin hotărâri judecătorești, generând diferențe în stabilirea salariului de bază/indemnizației de încadrare, considerentele hotărârii Curții Constituționale nereferindu-se și la sporuri, ci doar la salariul de bază.

Potrivit art. I alin. (5) din OUG 130/2021 „în anul 2022, începând cu data de 1 ianuarie, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2021, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții”.

Or, atât sporul de confidențialitate cât și sporul de condiții vătămătoare sau periculoase au fost menținute la nivelul lunii decembrie 2018, prin acte legislative consecutive, respectiv, OUG nr. 114/2018 (art. 34 alin. 2), OUG nr. 1/2020 (art. 1 pct.12), OUG nr. 226/2020 (art. 1 alin.3), OUG nr. 130/2021 (art. I alin.5).

De asemenea, prevederile art. 25 din Legea nr. 153/2017 dispun ca suma din Legea nr. 153/2017, suma sporurilor, compensațiilor, adaosurilor, primelor, premiilor și indemnizațiilor, inclusiv cele pentru hrană și vacanță, acordate cumulativ pe total buget pentru fiecare ordonator de credite nu poate depăși 30% din suma salariilor de bază.

Personalul ITM S....., inclusiv intimați în cauză beneficiază deja de indemnizație de hrană, vouchere de vacanță, spor de condiții periculoase sau vătămătoare de 15% din salariul de bază și spor de confidențialitate de 15% din salariul de bază.

A menționat, totodată, că, responsabilitatea stabilirii și acordării drepturilor de natură salarială revine ordonatorului principal de credite care asigură gestiunea sistemului de salarizare a personalului din instituțiile și autoritățile publice și are obligația de a stabili salariile de bază, în condițiile legii, astfel încât să se încadreze în sumele aprobate cu această destinație în bugetul propriu.

În consecință, în cazul reclamanților intimați nu se pot acorda sporurile de care beneficiază, respectiv spor de condiții periculoase sau vătămătoare și spor de confidențialitate, la nivelul maxim al acestora acordat la ITM C., atât timp Legea nr. 153/2017 și Decizia CCR nr. 794/2016 dispun doar egalizarea salariilor de bază, pentru anumiți funcționari publici, iar art. I alin. (5) din OUG nr. 130/2021, de modificarea a Legii nr. 153/2017, impune menținerea cuantumului sporurilor la nivelul lunii decembrie 2021.

Referitor la *excepția inadmisibilității acțiunii* privind solicitarea salariului de bază, a sporul de condiții vătămătoare și a sporului de confidențialitate - toate pe o perioadă de 3 ani anteriori modificării cererii de chemare în judecată, în temeiul 37 alin. (4) din Legea nr. 554/2004 coroborat cu art. 7 din Legea nr. 554/2004, a apreciat că nu se justifică respingerea acesteia.

În conformitate cu prevederile art. 37 alin. (2) din Legea nr. 153/2017, funcționarul public nemulțumit de stabilirea salariului poate formula contestație împotriva actului administrativ prin care acesta a fost stabilit în termen de 20 de zile calendaristice.

Or, funcționarii publicii au formulat contestația nr., iar V. D.-D. contestația nr., solicitând anularea deciziilor nr. emise la data de și acordarea, începând cu data de a salariilor de bază și a sporurilor de confidențialitate și de condiții periculoase sau vătămătoare la nivel maxim în cadrul tuturor inspectoratelor teritoriale de muncă subordonate Inspecției Muncii pentru funcția similară, fără nici o referire la perioada celor 3 ani anteriori.

ITM S. a formulat răspuns la contestații cu adresele nr. R. și nr. R.

Or, reclamanții intimați în cauză au contestat deja în termen legal, de 20 de zile, deciziile nr. emise la data de fără a solicita drepturi salariale pe o perioadă de 3 ani anteriori.

Deciziile contestate au fost comunicate reclamanților în cauză astfel:

Contestația reclamanților intimați nr. din data de, formulată împotriva aceluiași decizii de stabilire salariu cu nr. care au fost comunicate la data de respectiv la data de, a fost depusă mult peste termenul legal, stabilit de art. 37 alin. (2) din Legea nr. 153/2017, de 20 de zile de la data comunicării deciziilor.

Ca urmare, contestațiile prin care se solicită salariul de bază și sporuri pe o perioadă de 3 ani au fost tardiv formulate, fiind depășit cu mult termenul legal de 20 de zile de la data comunicării deciziilor nr. emise la data de 02.09.2022, care au fost comunicate la data de 07.10.2022, la data de 10.10.2022, termenele finale fiind 27.10.2022, respectiv 31.10.2022, în nici un caz 08.12.2022.

De altfel, ITM S., prin răspunsul formulat cu nr. R., comunicat la data de 16.01.2023, a arătat faptul că cererea se respinge, în primul rând, datorită faptului că contestarea deciziilor emise la data de a avut loc cu nesocotirea termenului de 20 de zile stabilit de art. 37 din legea salarizării nr. 153/2017 și că împotriva deciziilor în cauză au fost formulate deja anterior contestațiile nr. și nr., ce au fost respinse prin adresele nr. R. și nr. R.

Condiția de exercitare a dreptului la acțiune în contencios administrativ, conform art. 37 alin. (4) din Legea nr. 153/2017 este contestația a cărei neîndeplinire în termenele și condițiile prevăzute de lege, atrage inadmisibilitatea acestei acțiuni.

Așa fiind, în condițiile în care intimații nu au formulat contestație, în ceea ce privește salariului de bază, sporul de condiții vătămătoare și a sporul de confidențialitate - toate pe o perioadă de 3 ani, în termenul stabilit de art. 37 alin.2 din Legea nr. 153/2017, aceasta fiind tardiv formulată, cu nerespectarea condiției impuse privind termenul, recurentul a apreciat că în cauză intervine *excepția inadmisibilității acțiunii* introdusă de către intimați, privind solicitarea salariului de bază și a sporurilor (spor de confidențialitate și spor condiții periculoase sau vătămătoare) pentru perioada, drept pentru care a solicitat **respingerea acțiunii ca inadmisibilă în ceea ce privește salariul de bază, sporul de condiții vătămătoare și sporul de confidențialitate, pentru perioada**

Pentru motivele anterior arătate, a solicitat, în temeiul art. 496 coroborat cu art. 498 alin. (1) raportat la art. 488 alin. (1) pct.8 C.pr.civ., admiterea recursului, casarea în parte a sentinței civile recurate, admiterea excepției inadmisibilității acțiunii pentru perioada, iar în rejudecare respingerea acțiunii în contencios administrativ formulată de reclamanta intimată, ca nefondată.

Recurenții reclamanți au formulat întâmpinare la recursul declarat de I.T.M.S. (f. 26), solicitând respingerea acestuia ca nefondat.

La data de 10.11.2023 a fost atașată la dosar **întâmpinarea formulată de recurentul pârât ITM** (f. 36), prin care au fost reiterate concluziile asupra excepțiilor cât și asupra fondului cauzei.

Prin decizia civilă nr. dată de C. A. S. – secția de c. a. f. s-a dispus respingerea recursului declarat de pârâtul, împotriva sentinței nr. din, pronunțată de T. S.- S.C. A. F. în dosarul nr.; s-a admis recursul formulat de reclamantii; s-a casat în parte sentința recurată și cauza a fost trimisă spre rejudecare primei instanțe cu privire la cererea de acordare a sporului de mobilitate și s-au menținut celelalte dispoziții ale sentinței care nu sunt contrare prezentei decizii.

Pe rolul T.S- cauza a fost reînregistrată la data de sub nr. dosar

Deliberând asupra sesizării Î.C.C.J. în baza art. 2 din OUG nr. 62/2024 pentru a se pronunța o hotărâre prin care să se dea o rezolvare de principiu asupra chestiunii de drept ce face obiectul prezentei cauze, Tribunalul reține următoarele:

Potrivit art. 1 alin. și 3 din O.U.G. nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 559 din 14 iunie 2024, acest act normativ se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal, indiferent de natura și obiectul proceselor prevăzute la alin. (1) și (2), de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze.

Prevederile art. 2 din O.U.G. nr. 62/2024 stipulează că, dacă în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată, fiind astfel reglementată o nouă modalitate de unificare a practicii judiciare.

Ca atare, Tribunalul reține că trebuie îndeplinite următoarele condiții cumulative pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, conform dispozițiilor art. 2 din O.U.G. nr. 62/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prin care să dea o rezolvare de principiu asupra chestiunii de drept ce face obiectul cauzei:

- obiectul cererii de chemare în judecată să vizeze stabilirea și / sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice sau stabilirea și / sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea / recalcularea / revizuirea drepturilor la pensie sau /și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului prevăzut la alin. (1),

- Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat asupra chestiunii de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective,

- chestiunea de drept care formează obiectul judecării nu face obiectul unui recurs în legii în curs de soluționare.

Tribunalul constată că obiectul prezentei cauze îl constituie litigiu privind funcționarii publici solicitată de reclamantii în temeiul disp. art. 39, alin.1 din Legea nr. 153/2017.

În esență susțin reclamantii că:

Solicită emiterea unor noi decizii de reîncadrare salarială, prin care să se stabilească începând cu data de salariul de bază și sporurile la nivelul maxim de salarizare pentru funcția identică (aceeași funcție/grad/treaptă/gradație), nivel aflat în plată în cadrul tuturor

instituțiilor subordonate Inspecției Muncii (ITM C., ITM M., ITM S. M., ITM C., ITM N.), cu plata diferențelor de drepturi salariale între cele acordate după data de 01.08.2022 și cele cuvenite, sume actualizate cu indicii de inflație la data plății efective, plus dobândă legală de la exigibilitatea diferențelor de drepturi și până la plata efectivă.

Tribunalul reține că problema de drept ce necesită a fi lămurită este:

„dacă în interpretarea dispozițiilor art. 39 al.1 din legea nr.153/2017, raportat și la principiile reglementate de art.6 al.1 din legea nr. 153/2017, dar și modalitatea de salarizare a funcției publice de inspector de muncă, conform anexei VIII cap. I,A,II,c din legea nr.153/2017, stabilirea nivelului de salarizare a personalului angajat în cadrul unui inspectorat teritorial de muncă se poate realiza la nivelul salariului maxim aflat în plată pentru o funcție similar din cadrul tuturor inspectoratelor teritoriale de muncă subordonate Inspecției Muncii, inclusive în cazul în care pentru funcția similar este stabilit în cadrul nivelului venitului salarial spor de mobilitate, recunosc în baza unei hotărâri judecătorești. „

Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu formează obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Punctul de vedere al reclamantilor asupra problemei de drept dedusă judecății a fost:

„ În cauză, au cerut să fie obligat pârâtul ITM S. la emiterea în favoarea fiecărui reclamant a unor noi decizii de reîncadrare salarială, prin care să se stabilească drepturile salariale în perioada de referință (după) prin raportare la nivelul maxim al venitului salarial în plată pentru funcția similară - inspector de muncă, clasa I, gradul superior, gradația 5 din cadrul ITM C., urmând a fi avute în vedere sumele aferente sporului pentru mobilitate - în valoare de lei, ulterior datei de

În cazul funcției similare celei deținute de ei de la ITM C. se acordă spor de mobilitate.

În interpretarea și aplicarea unitară a prevederilor art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, stabilește că principiile nediscriminării și egalității pot fi invocate pentru egalizarea la nivel maxim a salariilor de bază, cu luarea în considerare inclusiv a majorărilor recunoscute prin hotărâri judecătorești definitive, sub rezerva ea ele să aibă aplicabilitate generală la nivelul aceleiași categorii profesionale din cadrul aceleiași familii ocupaționale.

Ceea ce a stabilit deja ÎCCJ este că principiile nediscriminării și al egalizării, prev. de an. 6 lit. b) și c) Legea nr. 153/2017, pot fi invocate pentru egalizarea la nivel maxim a salariilor de bază, cu luarea în considerare inclusiv a majorărilor recunoscute prin hotărâri judecătorești definitive, cu condiția ca ele să aibă aplicabilitate generală la nivelul aceleiași categorii profesionale din cadrul aceleiași familii ocupaționale, iar nu restrânsă la sfera unor anumiți destinatari ai legii.”

Punctul de vedere la pârâtului ITM S. asupra problemei de drept dedusă judecății nu a fost depus la dosar.

Pentru a nu se antepun și nefiind o sesizare din inițiativa instanței, Tribunalul nu formulează un punct de vedere referitor la chestiunea de drept ce formează obiectul prezentei sesizări.

Fiind întrunite condițiile cumulative prevăzute de art. 1 și art. 2 din O.U.G. nr. 62/2024 Tribunalul va sesiza Înalta Curte de Casație și Justiție pentru a pronunța o hotărâre prin care să dea o rezolvare de principiu asupra chestiunilor de drept, respectiv:

„dacă în interpretarea dispozițiilor art. 39 al.1 din legea nr.153/2017, raportat și la principiile reglementate de art.6 al.1 din legea nr. 153/2017, dar și modalitatea de salarizare a funcției publice de inspector de muncă, conform anexei VIII cap. I,A,II,c din legea nr.153/2017, stabilirea nivelului de salarizare a personalului angajat în cadrul unui inspectorat teritorial de muncă se poate realiza la nivelul salariului maxim aflat în plată pentru o funcție

similar din cadrul tuturor inspectoratelor teritoriale de muncă subordonate I. M., inclusive în cazul în care pentru funcția similar este stabilit în cadrul nivelului venitului salarial spor de mobilitate, recunosc în baza unei hotărâri judecătorești” și va dispune suspendarea cauzei până la soluționarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a prezentei sesizări.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
D I S P U N E :**

Sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție pentru lămurirea următoarei chestiuni de drept: dacă în interpretarea dispozițiilor art. 39 al.1 din legea nr.153/2017, raportat și la principiile reglementate de art.6 al.1 din legea nr. 153/2017, dar și modalitatea de salarizare a funcției publice de inspector de muncă , conform anexei VIII cap. I,A,II,c din legea nr.153/2017, stabilirea nivelului de salarizare a personalului angajat în cadrul unui inspectorat teritorial de muncă se poate realiza la nivelul salariului maxim aflat în plată pentru o funcție similar din cadrul tuturor inspectoratelor teritoriale de muncă subordonate Inspecției Muncii, inclusive în cazul în care pentru funcția similar este stabilit în cadrul nivelului venitului salarial spor de mobilitate, recunosc în baza unei hotărâri judecătorești.

În baza disp. art. 2 alin. 3, art. 4 din OUG nr. 62/2024 rap. la 413 alin. 1 pct. 1 C.pr.civ., suspendă judecarea prezentei cauze până la soluționarea sesizării de către Înalta Curte de Casație și Justiție privind pe reclamanții în contradictoriu cu pârâtul

Cu drept de recurs pe toată durata suspendării cursului judecății.

Cererea de recurs se depune la T. S.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței, astăzi, 19 septembrie 2024.

Președinte

Grefier

Red.P.C.

Tehnored. /

2 ex./

Comunicat 7 ex./.....